

narzuszów państwowych. Postanowienie to nie ma zastosowania do wszystkich tych funkcjonariuszów, u których obchodzenie parcel stanowi ich główną zasadniczą czynność służbową.

Emerytom w razie użycia ich do jakiej czynności komisyjnej lub służbowej należą się koszty podróży analogicznie do czynnych urzędników państwowych, djety zaś przyznaje się im według wysokości uposażenia pobieranego w chwili przejścia na emeryturę.

Pracownicy kontraktowi pobierają należności za podróże służbowe według umowy z nimi zawartej stosownie do przyznanego im wynagrodzenia; należności te jednak nie mogą przewyższać należności, przyznanych funkcjonariuszom państwowym.

§ 9. Postanowienia zawarte w art. 8 niniejszego rozporządzenia co do zwrotu wydatków na dorożki, na tragarzy i zwrotu kosztów podróży kołowej stosują się analogicznie do art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 88, poz. 577).

§ 10. § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 66 poz. 422) otrzymuje następujące brzmienie:

„Określone w ustępie 2 art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 74 poz. 507) koszty przeniesienia należą się funkcjonariuszom państwowym przy przeniesieniach zarządzonych z urzędu lub w drodze konkursu.

Przy przeniesieniach na prośbę urzędnika przyznanie w drodze wyjątku kosztów przeniesienia zależeć będzie od decyzji szefa właściwej władzy centralnej.

Zwrot faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urzędnika domowego nie może przewyższać u funkcjonariuszów samotnych jednomiesięcznego uposażenia, dla utrzymujących do 4 członków rodziny dwumiesięcznego uposażenia, a dla utrzymujących więcej niż 4 członków rodziny trzymiesięcznego uposażenia (płaca zasadnicza łącznie z wszystkimi dodatkami z wyjątkiem nadzwyczajnych dodatków).

§ 11. Ustęp pierwszy art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 88 poz. 577) otrzymuje następujące brzmienie:

„Pracownicy kolejowi przeniesieni z urzędu lub w drodze konkursu otrzymują zwrot faktycznych i udowodnionych kosztów przewozu urzędnika domowego.

Zwrot ten nie może przekraczać:

§ 12. Zdanie 4 art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 74 poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

„Prócz należności za bilety jazdy przysługuje funkcjonariuszowi przesiedlonemu prawo zarachowania wykazanych kosztów przewozu bagażu, a to dla samotnego 50 kg., dla żonatego 80 kg., a dla każdego z członków rodziny i sługi po 30 kg.”

§ 13. Postanowienia zawarte w art. 9 rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 74 i 88, poz. 507 i 577) mają analogiczne zastosowanie do kosztów przeniesienia.

§ 14. Normalne djetyienne określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 241) ustala się dla funkcjonariuszów niższych od 1 do 4 stopnia płacy na 35 mk. dla funkcjonariuszów niższych od 5 do 9 stopnia płacy tudzież dla pomocników kancelaryjnych w b. zaborze austriackim na 45 Mk.; posterunkowym i starszym posterunkowym policji państwowej na 55 Mk., przodownikom i starszym przodownikom policji państwowej na 60 Mk.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 maja 1922 r.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

348.

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów

z dnia 12 maja 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie umundurowania funkcjonariuszy polskiej marynarki handlowej.

Na podstawie art. 35 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędnicy, funkcjonariusze niżsi, bocmani oraz marynarze polskiej marynarki handlowej oraz uczniowie szkoły morskiej w Tczewie mają prawo do noszenia munduru i odznak służbowych, określonych niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Umundurowanie urzędników:

- 1) czapka kroju międzynarodowego (wzór 9), koloru ciemno granatowego; daszek skórzany, lakierowany na czarno; otok czapki pokryty czarną morową wstążką. Na otoku ponad daszkiem sznurek kręcony złoty z guzikami złotymi z kotwicą (wzory 4 i 5); na przedzie emblemat wielki (wzór 1). Latem górna część czapki z białego lżejszego materiału.
- 2) Mundur:
 - a) Surdut (wzór 11) koloru c. granatowego—długi do kolan. Kołnierzyk wykładany. Dwa rzędy guzików złotych (po 5 szt.) z kotwicą (wzór 3). Z tyłu klapy z czterema guzikami (wzór 3). Na rękawach oznaki, stosownie do kategorii (wzór 8).
 - b) Kurtka granatowa (wzór 12). Kołnierzyk wykładany. Dwa rzędy guzików (po 5 szt.) Z boków dwie kieszenie wewnętrzne z klapiami. Na rękawach oznaki, stosownie do kategorii (wzór 8).

- c) Kurtka letnia (wzór 13). Lżejszy materiał koloru białego. Kołnierz stojący. Cztery kieszenie zewnętrzne z klapami. Zapięcie na 5 guzików (wzór 3). Na rękawach oznaki, stosownie do kategorii (wzór 8).

Przy surducie obowiązuje biały stojący kołnierz z różkami z czarnym motylkiem, przy kurtce granatowej — kołnierz biały dowolny z długim czarnym krawatem.

Urzednicy, posiadający dyplom kapitanów marynarki handlowej, wzgl. oficerów morskich marynarki wojennej na rękawach surduta, kurtki granatowej i letniej prócz oznaki (wzór 8) noszą emblemat mały (wzór 2).

- 3) Spodnie — do surduta i kurtki granatowej — koloru c. granatowego, długie, kloszowe, — do kurtki białej — białe tegoż typu.
- 4) Płaszcz koloru ciemno granatowego (wzór 14). Kołnierz wykładany otwarty. Dwie kieszenie wewnętrzne z klapami. Dwa rzędy guzików złotych z kotwicą (po 5 szt.) (wzór 3). Z tyłu dragon z klapami na 2 guziki. Odznak niema.

§ 3. Umundurowanie funkcjonariuszy niższych i bocmanów na statkach.

- 1) Czapka. — Kolor i krój jak dla urzędników (§ 2 p. 1). Emblemat mały (wzór 2).
- 2) Mundur. — Kolor i krój surduta i obu kurtek jak dla urzędników (§ 2 p. 2). Odznak niema. Na kołnierzu mały emblemat (zaznaczony na wz. 11, 12 i 13 punktem).
- 3) Spodnie — jak dla urzędników (§ 2 punkt 3).
- 4) Płaszcz — jak dla urzędników (§ 2 punkt 4).

§ 4. Umundurowanie marynarzy:

- 1) Czapka kroju międzynarodowego, koloru ciemno-granatowego (wzór 15). Otok pokry-

ty czarną wstążką z odpowiednim napisem ze srebrnych liter na przedzie (n. p. S. „Pomorzanie”). Wstążka z otoku opada z tyłu dwoma końcami.

- 2) Bluza. — Marynarka ciemno granatowa, kroju międzynarodowego (wzór 16). Kołnierz niebieski wykładany szeroko — z przodu zapięty czarną krawatką. Wzdłuż brzegów kołnierza trzy paski białe. Rękawy spięte na dwa guziki złote. Dwie kieszenie zewnętrzne bez klap na piersiach.
- 3) Koszulki. — Pod bluzą w lecie koszulka wełniana biała z niebieskimi poprzecznymi paskami (wzór 17) — w zimie wełniana grubsza — koloru białego lub szarego (wzór 18).
- 4) Spodnie ciemno granatowe, długie, szerokie — kloszowe.
- 5) Płaszcz — jak dla urzędników (§ 2 punkt 4).

§ 5. Umundurowanie uczniów szkoły morskiej w Tczewie odpowiada umundurowaniu marynarzy (§ 4), przyczem jednak uczniowie noszą odznaki, przepisane statutem szkoły.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

Minister Skarbu:

Michalski

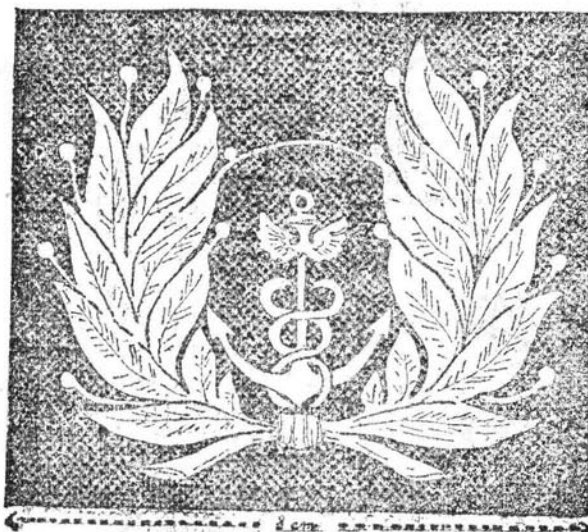
Kierownik Ministerstwa

Spraw Wojskowych:

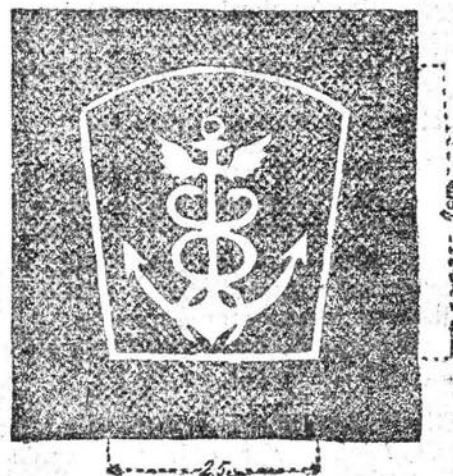
Sosnkowski

Załącznik do rozporządzenia Prezyd. Min. z dn. 12 maja 1922 r.

Wz. 1.

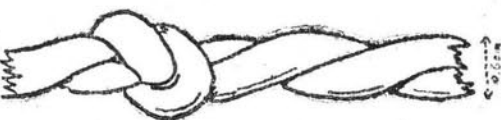
Wz. 2.

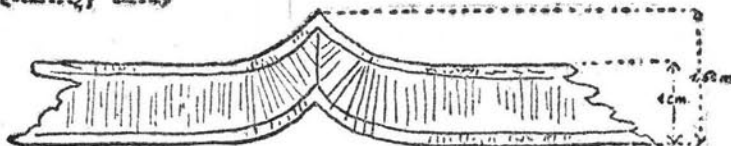
Wz. 3.

Wz. 4.

← 21 →

Wz. 6.

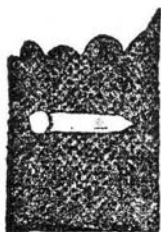
Wz. 5.

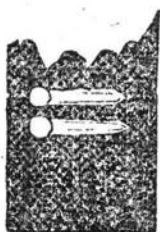
Wz. 7.

Wz. 8.

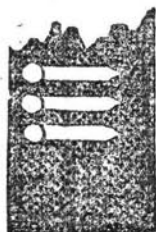
Kat. XII

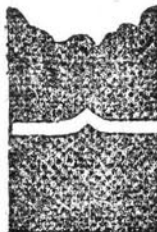
Kat. XI

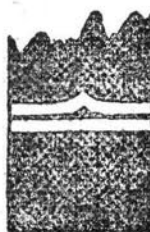
Kat. X

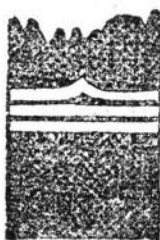
Kat. IX

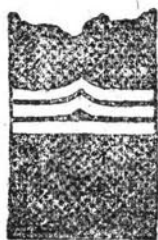
Kat. VIII

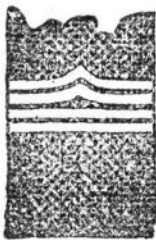
Wz. 9.

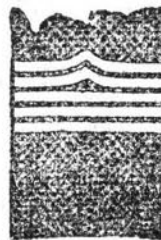
Kat. VII

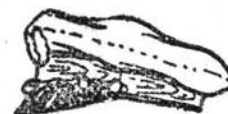
Kat. VI

Kat. V

Kat. IV

Wz. 9.

Wz. 11.

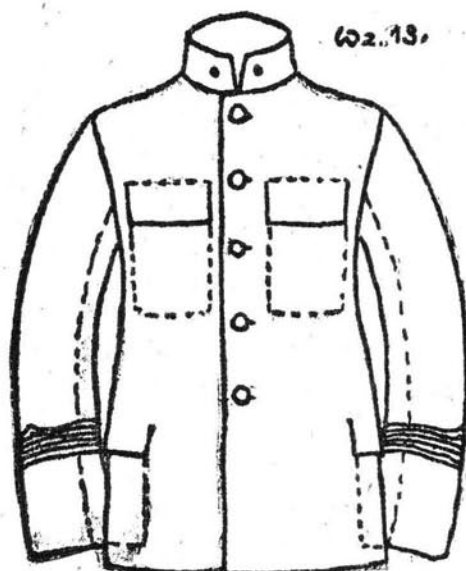
Wz. 12.

Wz. 14.

Wz. 13.

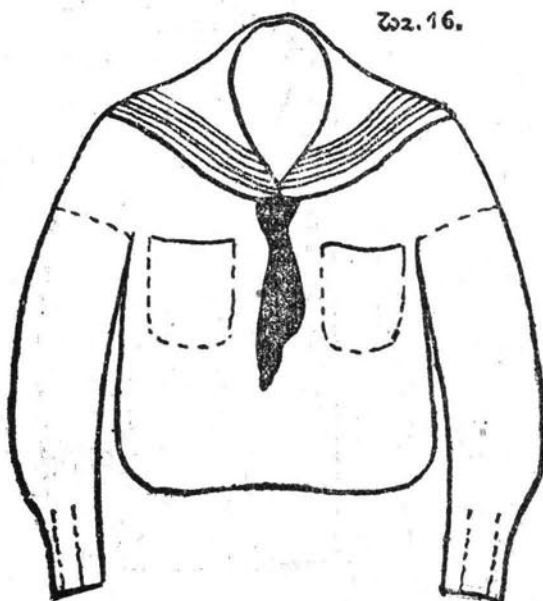
Wz. 15.

Wz. 16.

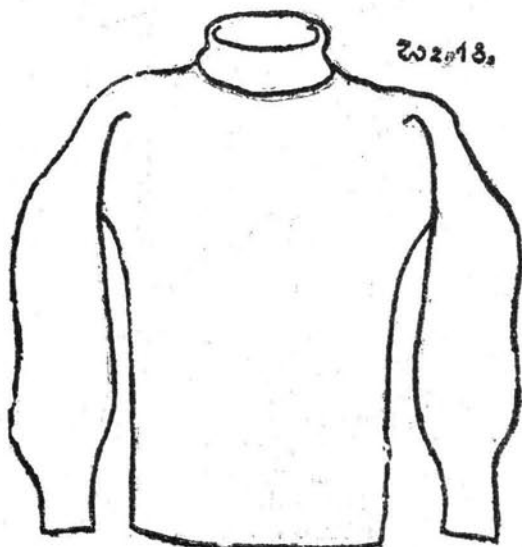
Zz. 16.

Zz. 17.

Zz. 18.

349.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 maja 1922 r.

w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej części rocznika 1899 i 1900.

Na podstawie art. 16 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27 października 1918 r. (Dz. P. K. P. № 13, poz. 28) zarządza się co następuje:

§ 1. Odracza się termin zwolnienia żołnierzy wojska stałego: dla szeregowych rocznika poborowego 1899, pobranych w marcu 1919 r., — do dnia 1 sierpnia 1922 r., zaś dla szeregowych rocznika poborowego 1900 r., pobranego w czerwcu 1919 r., — do dnia 30 listopada 1922 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

350.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Spisza i Orawy, należący do Rzeczypospolitej Polskiej, mocy ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg i mostów, o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej i o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 26 października 1921 r. w przedmiocie przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Spisza i Orawy należącym do Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 89, poz. 657) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 6, poz. 31), ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1921, № 6, poz. 32) oraz ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 656) rozciąga się na obszar wskazany w art. 1 ustawy z dnia 26 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 657).